

तेन असौ सखिभिः सार्धम् अगृहीताङ्गुलीयकः
 प्रत्याजगाम श्रीदत्तो भवनं वाङ्गशालिनः । ९९
 तत्र तस्मै सुवर्णादि यत् प्रीतः प्राक्षिणोन् नृपः,
 तद् वाङ्गशालिनः पित्रे समग्रं स समर्पयत् । १००

अथ तां चित्तयन् कान्तां स तथा पर्यतप्यत,
 यथा किङ्कार्यतामूढा वयस्यास् ते ऽस्य जज्ञिरे । १०१
 ततो भावनिका नाम राजपुत्र्याः प्रिया सखी
 अङ्गुलीयार्पणव्याजात् तस्य अस्तिकम् उपाययौ । १०२
 उवाच च 'एनं, मत्सख्यास् तस्याः सुभग साम्प्रतं
 त्वं वा प्राणप्रदो भर्ता मृत्युर वा अप्स्, एष निश्चयः । १०३
 इत्य् उक्ते भावनिकया, श्रीदत्तः सहसा अपि च,
 वाङ्गशाली च, ते ऽन्ये च मल्लं संभूय चक्रिरे । १०४
 कुरामो निभृतं युक्त्या राजपुत्रोम् इमां वयं,
 निवासहेतोर गुप्तं च गह्वरामो मथुराम् इतः । १०५
 इति संमल्लिते सम्यक् कार्ये, सिद्धौ च संविदि
 अन्योन्यं स्थापितायां, सा ययौ भावनिका ततः । १०६
 अन्येभ्युर वाङ्गशाली च वयस्यतृतायान्वितः
 बाणिज्यव्यपदेशेन जगाम मथुरां प्रति । १०७
 स गहन् स्थापयामास वाहनानि पदे पदे
 राजपुत्र्यभिसाराय गूढानि च तुराणि च । १०८